

Vrhovi Muzcev s kote 1878. Zadnji vrh v grebenu je Zajavor, čisto zadaj se vidi Krn.

v pobočju se zdi; na višini 1430 m sva našla bazo, vseokrog pa polno označenih vhodov v jame.

Dolgi povratek

Tik pod sedlo Karnica prideva že pošteno utrujena, cesta po dolini Učje je ozka, a lepa. V naselju počitniških hiš (nekdanji pastirski stanovi) je obljudena le ena hiša, avto pravkar odhaja v Rezi-jo, ničesar za naju. Po juhi in kavi pogumno zakorakava k Sv. Ani, slišiva živahno Učjo, ki izginja vse globlje. Oblaki so silili prek Muzcev, ne, na Zajavor danes ne greva, hitreje bo prek Nizkega vrha, ki je le 150 m višje, a neskončno daleč. Izredno lepa gorska cesta brez jam in ovinkov enakomerno pripelje prav na planino. Drugi del poti že poznam, bil je izlet za dve ženski in psa, takrat je severna pobočja Laneža prekrival še sneg in kot rezervni cilj se je Nizki vrh prav prijetno izkazal. Razen grape, seveda, ki zahteva, da v sestopu spet rineš v breg.

Na sedlu Tam na Meji sem pred gostilno zaman čakala, da z leve pripelje mimo avto in mojega sopotnika ljubeznivo pobere, da revežu ne bo treba tolči vseh kilometrov asfalta. Nikogar ni bilo. Ni jih tolkel, pretekel jih je. Če bi šla z njim po

avto, bi zamudila, mejni prehod Učja ob sedmih zvečer nepreklicno zaprejo. Italijanski carinik je dve minuti pred sedmo ponovno odklenil zapor- nico, drvela sva do naše meje, kjer je policijsko vo- zilo že krenilo v dolino, a se je vrnilo. Z automati- ko je bilo nekaj več dela z odklepanjem in zakle- panjem. Policist se jezil. Bil je prijazen. Lepo je bi- lo. V neki drugi zgodbi smo nepoučeni prišli de- set minut kasneje in zato potovali pozno v noč. ●

Tišina

Tina Rot

Tišina.

Skrivnost velikega, govorica preprostega.

Navdušenje odprtega, začudenje skromnega.

Tišina, spremljevalka modrega.

Na samotnih gorskih poteh te naberem

in povežem v šopek svoje duše, za danes in jutri.